

TROJČLENNÝ SOCIÁLNÍ ORGANISMUS (TSO) (decentralismus)

TSO = vzájemné oddělení tří sfér sociálního organismu (kultura, politika, ekonomie) trojí samostatnou správou:

„Co můžeme dát světu, musíme dát ze svého myšlení.“ (Rudolf Steiner)

Neexistuje sociální organismus, jenž by nevykazoval trojnost (politiku, kulturu, ekonomii). V totalitních režimech jsou však tyto tři sociální sféry uváděny v chaos, jejich vzájemným zmatením jedinou totální správou. Jen v TSO má každá z těchto sociálních sfér svou vlastní správu, nezávislou na ostatních dvou. Nutnost samostatné správy každé ze tří sfér TSO je odůvodněna jejich vnitřními zákonitostmi, jež jsou natolik odlišné, že se navzájem nesnesou, že se vzájemně vylučují, takže mohou být drženy v totální jednotě jen násilně. Nejnázorněji si lze rozdílnost vnitřních zákonitostí těchto tří sociálních sfér naznačit různými stavy tří různých mechanismů vah (⚖).

Váhy se mohou nacházet ve stavu:

1. statické rovnováhy (původně přirozené) = POLITIKA = sféra rovnosti (rovnost práv a povinností)
2. dynamického vychylování z rovnováhy = KULTURA = sféra volnosti (nadání dosahují vyšší úrovně než netalentovaní)
3. dynamického přichylování do rovnováhy = EKONOMIE = sféra bratrství (vyrovnávání poptávky nabídkou)

Protože uvedené tři různé stavy vah nelze dosáhnout a udržovat současně na jediném mechanismu vah (spravovat jedinou totální vládou), vyžaduje bezproblémová existence každého stavu svůj vlastní mechanismus vah (svou vlastní správu). To je základní ideou TSO...

TSO nebyl vymyšlen, ale objeven a promyšlen (viz: PŮVOD NÁZVU TSO). Aby bylo možné něco objevit, musí to nejdříve být a nějak svou existenci projevit. K oddělování trojnosti z původní totální jednoty docházelo postupně, v průběhu vývoje.

Horní trojnost (politika, kultura, ekonomie) se vyvíjela v duchovně-duševním světě.

Její předzvěst nalezneme ve starořecké „bibli starověku“, v Homérově „Iliadě“, v líčení tzv. „Trojské války“ a v jí inspirovaném antickém sousoší „Laokoon“.

Její tušení nalezneme v judo-křesťanské bibli středověku, zejména v evangeliích tzv. „Nového zákona“, v podobě tehdy ještě nechápané božské Trojnosti (Otec, Syn, Duch) a v jí inspirované ikoně Andreje Rubleva „Trinita“ (božská Trojice).

Její pochopení přinesl (na přelomu 19. a 20. st.) rakouský myslitel a jasnovidce Rudolf Steiner...

Dolní trojnost (obec, rodina, živnost) se vyvíjela zrcadelně v duševně-tělesném světě.

Její předzvěst nalezneme v trojnožce, na níž sedala Pýthie, čerpající své dvojsmyslné věštby ze zemské spáry v nitru Apollónova chrámu v Delfách.

Její tušení vytrysklo v průběhu velké francouzské revoluce (1898), jako tehdy ještě ne zcela pochopené heslo Jakobínů: „volnost, rovnost, bratrství“.

Její pochopení přinesl Rudolf Steiner, aniž od sebe obojí trojnost (horní a dolní) jednoznačně oddělil.

Vzájemné proplétání obojí sociální trojnosti (horní a dolní), naznačuje tzv. „Davidova hvězda“ (✡), kterou si za vlády římského císaře a českého krále Karla IV. dala do znaku židovská obec v Praze. V principu tato Davidova hvězda naznačuje utrpení, neboť mj. symbolizuje trnovou korunu, kterou za vlády císaře Tiberia narazili na hlavu týraného Ježíše Krista římská vojska, jako představitel téhdy nejvýznamnější totalitní moci pohanské Evropy.

Z Davidovy hvězdy vychází náš návrh TSO, jednoznačně rozlišující dvojí trojnost (horní a dolní). Jeho realizace přinese vnější sociální smír a nové možnosti vývoje poznání nitra lidské individuality, předznamenané již zmíněným Apollónovým chrámem v Delfách, na jehož průčelí hlásal nápis vnějšímu světu: „Člověče, poznej sebe sama!“

Uvedené informace jsou mj. vloženy do zdánlivě nevýznamné a tedy nedoceňované olomoucké barokní kašny, vytvořené olomouckými měšťany a pro zevní svět zasvěcené Juliovi Caesarovi. Jmenovitě tato kašna pochází z dílny kamenického mistra Václava Rendra (autor vany a technické vybavy) a sochařského mistra Jana Jiřího Schaubergera (autor centrálního sousoší). Caesarova kašna stojí na Horním náměstí, jež propojeno s Dolním náměstím představuje konfiguraci tajuplné interakce: „T“ („Tau“ = nevyslovitelné jméno starohebrejského boha, vyryté do zlatého plíšku na hrudi Velekněze Árona)...